

Jeanne D'Arc

Jiří Korn

1. Z Ruánu stoupá dým, z horkých polen jde žár,
do rubáše Johanku převlík' dráb, a chlubí se tím.
Ten kdo dlouhé vlasy jí stříhal, teď má rukavic pár,
tak stříbrný groš v dlani nepálí, kat mazlí se s ním,
hm, hm, hledě na ten dým.

R1: Jeanne D'Arc, v bílém jak anděl,
Jeanne D'Arc, krkavců houf se slét',
jakou ti hráli, žár než spálil,
devatenáct tvých let, Jeanne D'Arc

2. Z Ruánu záře stoupá, nachem barví se kříž,
chudina zdarma se zahřát smí, a tlačí se blíž.
Kdosi zaslech' Johančin pláč, a ten prý na ni sáh',
a každý sved' řeč na svůj vlastní šrám, a žvaní jak v snách,
hm, hm, jen o sobě sám.

R1: Jeanne D'Arc...

R2: Jeanne D'Arc, v bílém jak anděl,
Jeanne D'Arc, v plamenech stála jsi,
co na to řekneš, až tě církev,
za svatou prohlásí, Jeanne D'Arc